

<https://www.reflex.cz/clanek/komentare/96927/bohumil-pecinka-konci-era-casopisu-pro-vsechny-a-nikoho.html>

Texto 3 Bohumil Pečinka: Končí éra časopisů pro všechny a nikoho

Milí čtenáři Reflexu, určitě jste v posledních letech slyšeli hlasy o konci tištěných médií. Připomíná to staré debaty o zániku kin a veřejného promítání filmů, protože je prý zničí televize. Dnes vedle sebe obě média spokojeně fungují. Jen to starší muselo přijmout trochu jinou roli. V biologii se tomu říká schopnost adaptace.

Je to spor starý jako lidstvo samo. Už filozof Platón v jednom dialogu varoval před opouštěním tradice slovního předávání příběhů a myšlenek, kterou ohrožuje písmo.

Dva tisíce let nato vznikl knihtisk, jenž vyvolal explozi levných knih. Už tehdy mnozí varovali, že to zničí ručně psanou kulturu. Pravda, knihy už ručně neopisujeme, ale stále ještě -píšeme.

V roce 1844 se uskutečnil první telegrafický přenos z New Yorku do Baltimoru. Hned povstala armáda plaček, varujících, že to časem způsobí zánik kultury tištěných knih. A zase nic. Podobně jako když před sto lety vznikl rozhlas a nezankla ani divadla, ani printy.

Po druhé světové válce se totéž opakovalo, když obýváky bytů ozářila televize. Tytéž argumenty se dnes opakují s nástupem internetu. Nové technologie vždycky zrodí dvě skupiny lidí: horlivé pokrokaře, hlásající, že jejich nové médium spasí svět. Jim oponují tradicionalisté prorokující zkázu. Nakonec se zas tak moc nestane, jen se přerozdělí trh. To platí i pro časopisy našeho typu. Na rozdíl od tištěných deníků jejich role nezmizí, jen se posune. Jak?

Končí éra časopisů pro všechny a nikoho. Magazín fungující v dominantní internetové kultuře se bude muset orientovat na ohraničenou skupinu lidí a komunikovat s ní více způsoby než dosud.

Dramaturgicky bude muset převládnout antižánovní přístup – bohatým dávat a chudým brát. V tomto případě dostanou klíčové texty a fotografie ještě větší prostor na úkor zbytku čísla. Časopis budoucnosti bude muset být gravitačním bodem, kolem něhož budou obíhat další aktivity.

Zpět k číslu 33, které právě držíte v rukou. Autorem obálky je náš barcelonský grafik Jan Ignác Říha. Jeho originální koláž odkazuje na hlavní téma čísla, jímž je nový film režiséra Quentina Tarantina Tenkrát v Hollywoodu, jenž právě přichází do kin. S tématem se pojí tři články. Stálý spolupracovník redakce Šimon Šafránek přibližuje filmografii velkého amerického režiséra. Redaktor Kryštof Pavelka vyportrétoval jednoho z iniciátorů řady vražd z roku 1969 a falešného proroka Charlese Mansona. Jeho brutální činy se proplétají celým Tarantinovým filmem. Recenzi na film obstaral Vojtěch Rynda. Ne ve všem se autoři shodnou, ale proč by museli?

Už brzy vám nabídneme samostatně prodejný speciál Reflexu o české šlechtě, který připravovali Dan Hrubý a Jana Bendová. Když jsme viděli sérii fotek Karla Schwarzenberga od naší redakční fotografky Thao, spontánně jsme se rozhodli, že jednu zveřejníme i v tomto čísle v rubrice Oko. Berte ji jako malou anonci na sto stran fotek a příběhů o české šlechtě. Speciál si brzy můžete koupit nebo objednat na lkiosek.cz/reflex.

Následuje reportáž našeho spolupracovníka Ondřeje Kobzy s názvem Vyrážím! Ondřej vzal svou repasovanou Škodu 120, hodil si korunou a vyjel neznámo kam, kde se rozhodl poznávat neznámé lidi. O svém putování podává předběžnou zprávu.

Američané měli svůj rok 1969, jemuž dominoval hudební festival Woodstock a vrcholící éra hnutí hip-pies. V česku je srpen 1969 spojen s definitivním potlačením pražského jara a pěti mrtvými na ulicích velkých měst. Na rozdíl od roku 1968 nebyli iniciátory Rusové a jejich tanky, ale československá armáda. Tématem Češi proti Čechům se zabývá komentátor Karel Steigerwald a historička Hana Benešová. Její text doprovázejí originální fotografie ze srpna 1968 i 1969, které pořídil účastník tehdejších událostí Josef Ráž.

Pěkné letní čtení těchto a dalších článků.